

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A.S.

Svarande: Republiken Slovenien

Domslut

- 1) Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med skäl 19 i samma förordning, ska tolkas så, att en sökande av internationellt skydd vid ett överklagande av ett beslut om överföring kan åberopa en felaktig tillämpning av det kriterium om ansvar, vid otillåten passage av en medlemsstats gräns, för prövningen av ansökan om internationellt skydd, vilket anges i artikel 13.1 i nämnda förordning.
- 2) Artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare vars inresa har tolererats av myndigheterna i en första medlemsstat som ställts inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstat för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, utan att uppfylla de inresevillkor som i princip krävs i denna första medlemsstat, ska anses "utan tillstånd [ha] passerat" nämnda första medlemsstats gräns i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 3) Artikel 13.1 andra meningen i förordning nr 604/2013, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning, ska tolkas så, att ett överklagande av ett beslut om överföring saknar betydelse för beräkningen av den frist som föreskrivs i nämnda artikel 13.1.

Artikel 29.1 och 29.2 i nämnda förordning ska tolkas så, att ett sådant överklagande innebär att den frist som anges i dessa bestämmelser börjar löpa först efter det att det fattats ett slutligt beslut med anledning av överklagandet, inbegripet att den nationella domstolen beslutar att begära förhandsavgörande hos Europeiska unionens domstol, såvitt nämnda överklagande har suspensiv verkan i enlighet med artikel 27.3 i samma förordning.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda mot Fazenda Pública

(Mål C-519/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Offentlig kontroll av foder och livsmedel — Finansiering av offentlig kontroll — Artiklarna 26 och 27 — Allmän beskattning — Avgifter eller pålagor — Avgift på livsmedelsaffärer)

(2017/C 309/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Superfoz – Supermercados Lda

Motpart: Fazenda Pública

Domslut

Artiklarna 26 och 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att det påförs en avgift, som den som är i fråga i det nationella målet, endast för företag som bedriver detaljhandel på livsmedelsområdet, även om inkomsterna från denna avgift inte används särskilt för att finansiera offentliga kontroller som utförs på grund av eller till förmån för dessa avgiftsskyldiga personer.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof) – Khadija Jafari och Zainab Jafari mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Mål C-646/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd — Myndigheterna i en medlemsstat har ordnat gränspassage i syfte att möjliggöra genomresa till en annan medlemsstat — Inresa har tillåtits med stöd av undantaget avseende humanitära skäl — Artikel 2 m — Begreppet "visering" — Artikel 12 — Utfärdande av en visering — Artikel 13 — Otillåten passage av en yttre gräns)

(2017/C 309/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Domslut

- 1) Artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artikel 2 m i denna förordning, ska tolkas så, att det förhållandet att de nationella myndigheterna i en första medlemsstat – som ställs inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstats territorium för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat – tolererar att sådana medborgare inresa i landet, trots att dessa medborgare inte uppfyller de inresevillkor som i princip gäller i denna första medlemsstat, inte ska betraktas som en "visering" i den mening som avses i denna artikel 12.
- 2) Artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare vars inresa har tolererats av myndigheterna i en första medlemsstat som ställts inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstat för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, utan att uppfylla de inresevillkor som i princip krävs i denna första medlemsstat, ska anses "utan tillstånd [ha] passerat" nämnda första medlemsstats gräns i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.